

Five o'clock Tee u pani prezidentovej

Po prvýkrát sa na pozvanie Emílie Kováčovej - manželky nášho prezidenta stretli dámy, ktorých muži pracujú v diplomatických službách pre Slovensko alebo sú samy diplomatkami pred Sviatkom všetkých svätých. Už vtedy pani prezidentová sľúbila, že tieto priateľské stretnutia chce organizovať pravidelne. Lebo ako povedala - „treba, aby svet spoznal nielen krásy našej vlasti, ale aj pochopil našu mentalitu, poznal slovenské tradície, zvyky a všetko pekné, s čím sa môžeme pochváliť.“

Svoj sľub dodržala a tak aj teraz pred Veľkou nocou pozvala na Five o'clock Tee rodiny diplomatov, ktoré už žijú a pracujú na Slovensku.

Potom, čo sme si vypočuli skladby Mozarta, Bacha či Bizeta v podaní prof. Dr. Ferdinanda Klindu a sopránistky Gabriely Pittnerovej v rámci hodinového koncertu, sa v reprezentačných priestoroch Bratislavského hradu konalo priateľské stretnutie dám v znamení Veľkej noci. Hoci pani prezidentovú doviezli z letiska (sprevádzala našu hlavu štátu na návšteve východného Slovenska) iba štvrt hodinu pred týmto podujatím, svojej úlohy hostiteľky sa zhostila bez akejkoľvek známky únavy. V miestnosti vyzdobenej naozaj veľkonočne - nechýbali kraslice s maslami vo vázach plných zlatého dažďa, ani vymašľované korbáče, hýrila slávnostná tabuľa dobrotami, ktoré na Veľkú noc pre Hrad upiekli gazdinky z Veľkého Grobu. Sladkí baránkovia, torty ako veľkonočné vajíčko, čokoládoví zajačikovia a pletence i drobné koláčiky, ktoré ponúkala dievčina v ciferskom kroji, nechal nikoho zo vzácných hostí na pochybách, že najväčšie kresťanské sviatky majú na Slovensku dlhú a tuhú

tradíciu.

Manželka českého veľvyslanca pani Drahomíra Šedivá, ktorá prijala pozvanie aj s dcérkou Klárou, okoštovala zo všetkého trošku. Sama je vraj vynikajúcou gazdinkou a tak som bola zvedavá, čo pripravuje svojej rodine na tieto sviatky: „Vzhľadom na to, že sme katolíci aj v praxi, dodržiavame zásady pôstu a od Zeleného štvrtka, cez Veľký piatok až po Bielu sobotu býva u nás jedlo veľmi skromné, naozaj pôstne. Zvyčajne nesmie chýbať na stole ryža. Na Veľkú noc však určite upečiem veľkonočný mazanec - to je vianočkové kysnuté cesto a na koláči býva kríž. Nemám, žiaľ, formu na pečenie s barančekom, musím si ju kúpiť, takže dúfam, že budem mať čas aj na tortu. S deťmi chceme maľovať vajíčka. Manžel nás do vane v pondelok nehodí - je vždy veľmi galantný, iba nás symbolicky vyšibe.“

O šibaní a polievaní, letečku, svätení koláčov, o zvykoch katolíkov, evanjelíkov či pravoslávnych veriacich na Slovensku, všetkých prítomných podrobne informovala PhDr. Soňa Kováčevičová, DrSc.

„My sme tohto roku oslávili jarne sviatky, ktoré sú však skôr poľnohosp-

odárskeho charakteru, už 10. februára,“ prezradila mi s kraslicou v ruke čínska veľvyslankyňa pani Tang Zhanqing. „Vtedy sa v Číne schádza celá rodina, varia sa rôzne naše speciality aj preto, že počas jarých sviatkov máme najdlhšie voľno - trvá až 4 dni.“

Ako bude tráviť Veľkú noc Emília Kováčová?

„Dúfam, že budeme celá rodina spolu aj s našimi maličkými vnučkami, ktoré si pomaly začínajú uvedomovať, že existujú špecifické črty týchto sviatkov. Najmä tá staršia vnučka, ktorá mala pred pár dňami šesť rokov, už vie, že Veľká noc - to nie je iba maľovanie vajíčok a darčeky, ale že jej zmysel je hlbší. Teším sa na to, že celá rodina bude zasa raz spolu, že budeme mať na seba trocha čas. Pripravujem sa na sviatky aj tak, ako väčšina našich ľudí. Teda so zamyslením sa nad tým, ako vlastne žijem, koho by som mohla urobiť spokojným a šťastným. Aby som prispela k svornosti, čo by som mohla urobiť pre väčšiu spokojnosť a blaho druhých.“ Napriek sviatočnej atmosfére mi nedalo, aby som sa na záver pani Emílie Kováčovej neopýtala na jej názor na aféru s priezviskom (Löblová), ktorú rozpútal denník Republika: „Je to prinajmenšom zvláštne, že ma ktosi chce vťahovať do nechutnosti. Viete dobre, že sa v politike neangažujem a chcem iba svojou troškou pomôcť v dobrom spropagovať Slovensko. Tento absolútny nezmysel sa ma zaiste dotkol, no neviem, či poslúžil Slovensku. Ani v najhoršom sne by ma totiž niečo podobné nenapadlo. Ale ani to, že sa môže nájsť u nás toľko zákernosti.“

Boj proti hlúposti a zlobe je asi večný. Kraslice z Trenčína, Trenčianskych Teplíc, Trnavy, Levoče, Kežmarku a Košíc, ktorými prispeli na toto vydarené podujatie manželky primátorov spomínaných miest, si dámy odnášali s tým najlepším pocitom domov. Presvedčené o veľkorysosti Slovákov, ich vtipu, šikovnosti, šarme a pohostinnosti, ktoré im prezentovala Emília Kováčová. Prvá manželka slovenského prezidenta v celej našej histórii nemohla ani tentoraz urobiť viac.

BARBORA LAUCKÁ

FOTO: VLADIMÍR KRAJŇÁK

Emília Kováčová, April 1994

Five o´Clock Tea bei Frau des Präsidenten

Zum ersten Mal trafen sich auf Einladung von Emília Kováčová – der Gattin unseres Präsidenten – Frauen, deren Ehemänner im diplomatischen Dienst für die Slowakei arbeiten oder die selbst als Diplomatinen tätig sind, vor dem Fest Allerheiligen. Schon damals versprach Frau des Präsidenten, solche freundschaftliche Treffen regelmäßig zu organisieren. Denn, wie sie sagte, - „es ist erforderlich, dass die Welt nicht nur die Schönheiten unserer Heimat kennenlernt, sondern auch unsere Mentalität versteht, slowakische Traditionen, unsere Gebräuche und alles das Schöne, womit wir glänzen können, kennenlernt.“

Sie hielt ihr Versprechen, und so hat sie auch jetzt, vor Ostern, Diplomatenfamilien, die bereits in der Slowakei leben und arbeiten, zum Five o´Clock Tea eingeladen. Nachdem wir uns Stücke von Mozart, Bach oder Bizet angehört hatten, die im Rahmen eines einstündigen Konzerts von Prof. Dr. Ferdinand Klinda und der Sopranistin Gabriela Pittnerová vorgetragen wurden, fand in den Repräsentationsräumen der Preßburger Burg ein freundschaftliches Treffen der Damen, das im Zeichen der Ostern stand, statt. Obwohl die Frau des Präsidenten vom Flughafen (sie begleitete unser Staatsoberhaupt bei einem Besuch in der Ostslowakei) erst eine Viertelstunde vor der Veranstaltung gekommen war, erfüllte sie die Rolle der Gastgeberin ohne jedwede Anzeichen von Müdigkeit. In einem Raum, der wirklich österlich dekoriert war – es fehlten weder schön bemalte Ostereier mit Schleifen in Vasen mit Goldregen, noch mit Schleifen verzierte Ruten - stand eine feierliche Tafel mit Leckerbissen, welche Hausfrauen aus Velký Grob zu Ostern für die Burg gebacken haben. Süße Osterlämmer, Torten in Form von Ostereiern, Schokohasen, Zöpfe und kleine Plätzchen, welche ein Mädchen in der Tracht der Gemeinde Cífer angeboten hat, ließen keinen der geehrten Gäste daran zweifeln, dass der höchste christliche Feiertag in der Slowakei eine lange und feste Tradition hat.

BARBORA LAUCKÁ
FOTO: VLADIMÍR KRAJNÁK

Kulturný život, April 1994